

BAIXADA DEL MOLÍ, 5

MARC SEGALÉS
Periodista

Acudit dolent o una broma de molt mal gust

“Ens ha anat bé”. Amb aquestes paraules el cap de Govern es referia, divendres passat en una entrevista televisiva, a la concentració del 17 de desembre passat en què un miler de ciutadans reclamava una Andorra més social. I tot seguit, sense ruboritzar-se ni tampoc concretar-les, anunciava que el consell de ministres estudiaria una sèrie de mesures encaminades a mirar d’incrementar el poder adquisitiu de la “classe mitjana andorrana” i “millorar la vida de molta gent”.

Satisfet de l’ocurrència, di lluns, en el tradicional discurs de Cap d’Any, el cap de Govern insistia en la necessitat de tirar endavant mesures per millorar el poder adquisitiu de la classe mitjana i, novament però, no les concretava. Això sí, també sense ruboritzar-se, assegurava que volia consensuar les mesures amb els agents “econòmics i socials”.

Després de vuit anys al capdavant de l’executiu, a sis setmanes de dissoldre la cambra parlamentària per convocar eleccions i tenint en compte que, en bona part, la pèrdua de poder adquisitiu de la classe mitjana es deu a la política portada a terme per l’executiu d’Antoni Martí, l’ocurrència del cap de Govern sona, com a mínim i mirant de no fer-me mal en mossegar-me la llengua, a acudit dolent o broma de mal gust. I més quan el líder i altres membres de l’executiu asseguruen, com no sense ruboritzar-se, que el “malestar ve de lluny”. I què han fet doncs aquests vuit anys? Tant de temps per adonar-se que existeix una Andorra real més enllà dels seus despatxos? Ja només cal que diguin que la culpa és dels ciutadans per no haver-se manifestat abans.